

S'han acabat (per fi) les eleccions

written by Jaume Marfany | 29 de maig de 2019

S'ha acabat el cicle electoral 2019 (per fi i si no tenim cap sorpresa d'aquí a final d'any). Vistos els resultats d'ahir ja podem opinar sobre quina és la situació de l'independentisme després de superar tres eleccions.

Com sempre, tot depèn del color del vidre amb què observem els resultats. De moment, agafo el vidre amb l'ADN ANC que no és altre que "pensa i actua sempre en positiu" i jo hi afegeixo "i valora també en positiu".

En línies generals, gran triomf d'ERC a les municipals que hi destaca el resultat a Barcelona. La CUP s'ensorra i perd tot aquell vot "prestat" que va tenir en anteriors eleccions. A les europees, Puigdemont, Junqueras i Comín seran eurodiputats i, sobretot, l'espectacular victòria del president Puigdemont a Catalunya que, més enllà de partits, evidencia que és ell, el president legítim, qui encarna el lideratge del moviment independentista.

En xifres globals, l'independentisme manté el suport que ja va obtenir el 2015, al voltant d'un milió i mig de vots, que representen el 42,33% del total. També obté, com en el 2015, la majoria absoluta de regidors. D'un total de 8.189 n'obté 6.240 (uns 150 més que el 2015).

Les xifres indiquen que l'independentisme pot arribar a obtenir amb una certa seguretat fins a prop de 600 alcaldies. Globalment, d'un total de 947 municipis, 736 podrien tenir un govern independentista.

Si deixem en un costat el vidre ANC i ens mirem els resultats amb un vidre més transparent i clar podríem constatar que:

A Barcelona, hem passat de 18 regidors independentistes a 15. Si en algun lloc era imprescindible la unitat, era a la capital de Catalunya on "s'han perdut" prop de 60.000 vots que han anat a la CUP i a Primàries.

Globalment, l'independentisme no perd suport ... però tampoc n'acaba de guanyar.

El PSC, no només s'ha recuperat, sinó que s'han posat al capdavant del bloc que defensa la unitat d'Espanya, i això no és cap bona notícia.

Passades ja les batalles electorals, cal exigir a les forces independentistes una estratègia comuna i unitat d'acció que ha d'arribar a través del lideratge del president Puigdemont i que s'ha de construir en el si del Consell per la República.

Els pactes postelectorals a Barcelona ens podran donar una idea de l'estratègia que intentarà imposar ERC. Segons per on vagin aquests pactes, ERC podria tenir la temptació de forçar unes eleccions catalanes a la tardor o abans d'acabar l'any. Eleccions que esdevindrien un retorn a l'autonomisme, si més no durant un temps.

I, per cert, algú sap on és la Crida?